

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Η νέες γυναίκες μιμάζουν με τους βασιληάδες. Δεν έχουν ειλικρινείς φίλους. Εύχομαι ποτέ δεν το καταλαβαίνουν.

(Σαμφορό)

Από ειδών δάκρυα τρέχουν από των γυναικών τα μάτια, δάκρυα λύπης και απάτης.

(Η υθαγόρας)

Η γυναίκα είναι τελευταία ζωντά στο Στανό και πρώτη έπληγε στον Τάφο του Κυρίου.

(Μπάρορετ)

Η ξένη γυναίκα έχει ένα γενετή εχθρό. Όλους τους κοιτούς άντρες.

(Μαρία Έξενμπαχ)

Όταν η γυναίκα γίνει ίση με τον άντρα, τότε θάνα άνώτερή του.

(Σοφοράτης)

Η αναγνωριμή με γυναίκες διαθίσει τα ήθη και ανάπτυσει την καίωσθήσια.

(Μοντεσιέ)

Η όμορφιά είναι το δόμο που πρώτο χωρίζει και πρώτο παίρνει η φύση από τη γυναίκα.

(Μερό)

Η καλλονή είναι άσθος και η άρετή το άρωμά του.

(Παρομιά)

Κοινή άδελφότητα των γυναικών που έπληξαν ώρες είναι να λιημονούν πως δεν είναι παιδιά.

(Λαρσοφουζώ)

Η γυναίκα θάταν άξιολύτη άν η φύση την έβου άπως την κατατάει πολλές φορές η μάδα.

(Αίς Ντέ Λεσπινάς)

Ο σφιγμένος έρωτάς παράγει το άδυσόλογο γυνος. Η φίλια το τελειώνει και ο παρώνους έρωτάς το εξαράζει.

(Βάζων)

Άντες και γυναίκες σιωπώς συμφωνούν στην εκτίμησι μιας γυναίκας, γιατί έχουν αντίθετα συμφέροντα.

(Λαμπρουγιέρο)

Η γυναίκες και τα παιδιά συγκρίουν την εκτίμησι με τη συμπάθεια.

(Βιοθενάργος)

Άζωια και η άρετή πρώτα νύχι τα δικά της.

(Μοντεσιέ)

Η ιδιοτροπία στη γυναίκα είναι το αντίδοτο της όμορφιάς.

(Λαμπρουγιέρο)

Η γυναίκα γελεί όταν παροί και κλαίει όταν δέλει.

(Παρομιά)

Ο άντρας είναι η αίτια που μια γυναίκα δεν ζωνεί την άλλη.

(Λαμπρουγιέρο)

Όποιος έδεχάσε μεγάλον έρωτα, παραλείπει τη φίλια.

(Λαμπρουγιέρο)

Η σζία, μάς γυναίκας και ένος άντρός, για νύχι ένδυάρον, ποεί να πάωη σ' ατά άπόλασι, άνάνησι η έπιθια.

(Σαμφορό)

Ο έρωτάς είναι έγω σιωσ δυό άτόμων.

(Άντοράν ντέ ΛάΣάιλο)

Ο έξέρωτάς; Παίρη ιστορία και δυος πάντα νέα.

(Χάινε)

Όπως μπορεί να διηγηθή τον έρωτά του, πολύ λίγο αγαπάει.

(Πετρούρη)

Μιά φορά αγαπάει κανείς, την πρώτη.

(Λαμπρουγιέρο)

Όποιος δεν γνώρισε πολλές πρώτιστες γυναίκες, δεν ξέρει ούτε τις τιμές.

(Σαμφορό)

Ένας φρόνιμος άνθρωπος, τρία πράγματα δεν εμπιστεύεται: Τον άνενο, την Αλγιάτικη λιακάδα και τους γυναικίους όρκους.

(Σούθεθ)

Τις γυναίκες τις κοιτάς με φόβη και τις βρίζεις και όμως δεν μπορείς να ξησαιο χωρίς αυτές.

(Ντρούεντε)

νης συνωμοσίας που είχε κλέψει το περιδέραιο από τον καρδινάλιο ντέ Ροάν, ο όποιος, όπως θα μαντέφατε, το είχε αγοράσει με δικά... λεπτά και όχι για λογαριασμό της Μαρίας Άντουανέτας. Ο Λουί ντέ Ροάν ήθελε να κάνει ένα αντίξιο δώρο στο μεγάλο και απόφορο ξρωτά του... Η καταστροφή λοιπόν του καρδινάλιου ήταν η σωτηρία της κόμησας ντέ Λά Μόν. Και η κόμησασ, εκτός των άλλων, καταφασε ότι ο Λουί ντέ Ροάν είχε συνεννοηθή χωρικά με τη Βασίλισσα σ' ένα άπότεμο εμπασξέ του πάρχου των Βερσαλλιών, ότι είχε πάρει από το χέρι της ένα τριαντάφυλλο και ένα ξρωτικό γράμμα και ότι ήταν και έξωνη μπροστά σ' αυτός τους. Ήταν η δεν ήταν άλληθια όλα αυτά;

Ο δυναστημένος καρδινάλιος δεν συλλογήθηκε ούτε μια στιγμή να τη διαφασει. Πώς άποφασε; Δεν έλεγε φέματα η φίλη της Βασίλισσας; Άλλωστε είχε φιλιάμενα σ' ένα χρυσόστολιστο ζωντά το τριαντάφυλλο και το τριχωρό γράμμα της αγαπημένης του. Πώς λοιπόν δεν είχε ιδέα απ' όλα αυτά η Μαρία Άντουανέτα;

Ο Λουί ντέ Ροάν, για να σώσει την ύπόληψη της Βασίλισσας, ήταν έτοιμος να θυσιασθή, όταν άξαφνα μια άγρόκτη κατάφασε διαφώτισε πειά αυτό το μυστήριον. Ο άνθρωπος που έσωσε τον καρδινάλιο ήταν ο μοναχός Λούτ.

Ο μοναχός αυτός έλαθίωσσε να προσληφθή στην Αύλη των Βερσαλλιών. Όταν όπως έκανε την πρώτη άπόφασια, άπέτυχε πανηγορά και τότε κατέφυγε στην κόμησασ ντέ Λά Μόν, με τη βοήθεια της όπιας κατόφασε να πραγματοποιήη τ' όνειρό του. Μια μέρα λοιπόν στο μέγαλο της κόμησας, είχε άπομεινει κατάληκτος από την παρξέσην όμοιότητα με τη Βασίλισσα μιας νεαρής και όμορφης ύπηρετίας... Απτή την ύπηρετρια την είχε ξαναδύ άλλη μια φορά νεμένη με μια πολιτελή τουαλέττα και χτενισμένη όπως η Βασίλισσα. Η άποκαλήφασε του μοναχού Λούτ, όπως βλέπετε, έδωσαν τη λύση του άίωματος. Η άστινωσία άρχισε άμέσως να κάνει περξίωδες άνάητισις και τέλος κατόφασε να συλλάβη στις Βρυξέλλες μια κάπια ντ' Ολιβά, άλλωστε ύπηρετρια της κόμησας ντέ Λά Μόν. Ήταν η όμοσις της Μαρίας Άντουανέτας!

Η ντ' Ολιβά στην άνάησι έπιθεβάσσε την κατόφασια του μοναχού Λούτ. Αγγρήθηκε μάλιστα με κάθε λεπτοφασια όλη τη μηχανοφασια της κόμησας. Η ντ' Ολιβά είχε συναντήσι μια νέα τριχωτά στο Παλά Ρουαριόλ έναν άγνωστο, ο όποιος άρχισε να την έπισκέπεται στο σπίτι της και να της μιλή για μεγάλους και πανόχρους προφάτες που ήταν παρόμοιοι να τη βοηθήσαν να κάνει την πύχη της στην Αύλη των Βερσαλλιών. Ποιά γυναίκα τότε δεν όνειρεόταν τη ζωή των άνατόρων; Ο άγνωστος έπαιτα της άνήγγειλε μια μέρα την έπίσκεψη μιας μεγάλης πριάς της Αύλης. Απτή η πριά ήταν η κόμησασ ντέ Λά Μόν, η όπια τη προσέφασε 10.000 φράγκα και της είπε ότι είχε έπαρξισθή από τη Βασίλισσα να βει ένα πρόσωπο κατόλληλο να την άνακαταστήση σ' ένα ραντιβό της.

Η ντ' Ολιβά δέχτηκε έλεόχρη απτή τη θριαμβετιακή έσοδό της σ' άνάτορα και η κόμησασ ντέ Λά Μόν μαζί με τον άγνωστο, που ήταν ο άντρας της, την όδηγησαν στις Βερσαλλίες. Εκεί πέρα η κόμησασ την έντισσε με μια πολιτελή τουαλέττα, τη χτενισσ με ένα έιδικό τρώπο, της φώρισε ένα «ντιμύ μοννέ» και έπαιτα, έχαρξιστημένη από απτή τη μεταφάσι, της είπε:

— Όλ σάς όδηγησά άποψε στο πάρχο, όπου θα δώσετε απτό το άπορο τριαντάφυλλο και απτό το γράμμα σ' ένα άνηλό πρόσωπο... Τη στιγμή που θα δινετε το τριαντάφυλλο θα το πήε απτό μονάχα τα λόγια: «Ξέρετε τι σημαίνει αυτό...» Έπειτα δέ για να την καθηροχάση, της έξήγησε ότι απτή ήταν η διαταγή της Βασίλισσας.

Όταν λοιπόν ήθε η όμοιμένη όθα, η κόμησασ όδηγησε την ντ' Ολιβά σ' ένα άπότεμο εμπασξέ του πάρχου και έπειτα πήγε να της φωνάξη το άνηλό πρόσωπο, που πήγε άμέσως και έποκλήθηκε μπροστά της, νομίζοντας πως είναι η Μαρία Άντουανέτα. Η ντ' Ολιβά τότε, νεμένη άρωτιβώς σαν τη Βασίλισσα, του έδωσε το γράμμα και τη στιγμή που του έδινε το τριαντάφυλλο, του είπε τα συνθηματιακά έξωνα λόγια.

Άμέσως κατόπη έως άποστίχων τρομαγμένες φωνές.

— Γρήγορα! Γρήγορα! Έλάτε!

Ήταν η κόμησασ ντέ Λά Μόν, η όπια φώτισε τα σκαμνήνη για να την πάρη μαζί της και να χωθόν σαν άσφαλη μέσα στο πάρχο.

Ο καρδινάλιος ντέ Ροάν, καθώς βλέπετε, είχε πέσει άνοπωφαστος σ' απτήν την έντεχνη παγίδα.

Απτό ήταν το συνταρακτικό σκάνδαλο της «Υποέσως του περιδέραιου της Βασίλισσας». Θέλετε τώρα να μάθετε ποιά ήταν το άποτέλεσμα της δίχης; Ο Λουί ντέ Ροάν χωρηθή από καρδινάλιο. Η κόμησασ ντέ Λά Μόν καταδικάσθηκε να μαστιγωθή χωνιά.

να στιγματοσθή με προφάμο σιδερο και να φυλακισθή ισόβως στη Σαλιετιόρ. Όσο για τον Ιωσήφ Βάλοσα, τον περίφημο κόμητα Καλιόστορο, ο θουλάκος μάγος ο όποιος είχε παξει ένα σκοτεινό όλο σ' απτήν την ύπθεσι, φυλακισθή στη Βασίλλη. Μά την ίδια τέχη είχαν και όλα τ' άλλα πρόσωπα απτής της συνταρακτικής μηχανοφασίας, η όπια θεωρείται ως το μεγαλύτερο σκάνδαλο του XVIII αιώνας.